

Dosarul nr. 3ra-717/22
2-20144861-01-3ra-20072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. L. Holevițcaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Stanev împotriva Agenției Naționale Asistență Socială cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Ivan Stanev și menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea

constată:

La 12 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Ivan Stanev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale Asistență Socială cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În susținerea acțiunii a indicat că la data de 16 octombrie 2020, în adresa Agenției Naționale Asistență Socială a fost expediată o cerere prealabilă de anulare integrală a deciziei de transfer de la instituția de XXXXX mun. XXXXX în instituția de XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX, fiind recepționată la 20 octombrie 2020, potrivit avizului de recepție.

Cu referire la prevederile art. 167 Cod administrativ, a menționat că data-limită de primire a răspunsului la cererea prealabilă a fost pe 4 noiembrie 2020, însă până în prezent nu a fost recepționat niciun răspuns.

A opinat că decizia grupului de lucru multisectorial din 22 august 2019, cu privire la transferul său din XXXXX mun. XXXXX în XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX, este abuzivă și ilegală.

Astfel, prin decizia grupului de lucru multisectorial din 22 august 2019, la demersul administrației XXXXX mun. XXXXX, a fost transferat din XXXXX respectiv pe o perioadă de 6 luni în XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX.

A precizat că la data de 5 septembrie 2019, ora 8:00, la locuința protejată nr. XX pe adresa mun. XXXXX str. XXXXX, s-au prezentat lucrătorii XXXXX din mun. XXXXX, care i-au comunicat în grabă să-și strângă lucrurile personale pe motiv că este transferat la alt XXXXX, nepermițându-i să-și strângă toate lucrurile personale.

I-a fost comunicat că motivul transferului este sentința de condamnare a Judecătoriei Orhei, după care a fost imediat transferat la XXXXX din com. XXXXX r-nul XXXXX.

Luând în considerare faptul că este cu deficiențe severe de deplasare și condițiile de trai în XXXXX com. XXXXX sunt nesatisfăcătoare, în comparație cu condițiile de trai din locuința protejată nr. XX din mun. XXXXX str. XXXXX și analizând decizia de transfer, a concluzionat că decizia respectivă a fost emisă cu încălcarea normelor Codului administrativ.

Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 6 din 22 august 2019 al ședinței Grupului de lucru multisectorial, a fost examinat demersul XXXXX din mun. XXXXX privind transferul său în XXXXX.

Reperând prevederile art. 69, 70 alin. (2), 44, 45 Cod administrativ, a consemnat că nu a fost informat despre inițierea și desfășurarea procedurii administrative, deși drepturile sale au fost afectate de procedura administrativă respectivă, fiind privat de dreptul la o procedură administrativă echitabilă și nici nu fost informat că are dreptul de a fi asistat de un reprezentant.

A mai enunțat că grupul de lucru multisectorial nu a luat în considerare că la data emiterii deciziei de transfer, 22 august 2019, sentința judecătorei Orhei nu era definitivă, care a fost atacată la Curtea de Apel Chișinău și care, din comunicarea reclamantului, a fost expediată la re judecare la Judecătoria Orhei.

A invocat că nu a fost probat faptul că dânsul prezenta pericol pentru copiii din XXXXX, așa cum este menționat în informația din 12 august 2019 nr. 169.

A relatat că în cadrul urmăririi penale în privința sa, în baza art. 172 alin. (3) Cod penal, nu a fost aplicată nicio măsură preventivă, ceea ce demonstrează faptul că nu prezenta pericol pentru copiii din XXXXX, dânsul locuind în locuința protejată de pe str. XXXXX.

Totodată, a specificat că actul de transfer care a fost emis în privința sa este unul defavorabil, în consecință fiind privat de dreptul de a fi audiat referitor la faptele și circumstanțele cazului de transfer de la locuința protejată nr. XX din mun. XXXX la XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX.

Cu referire la prevederile art. 96-97, 120, 118, 124, 119, 126 Cod administrativ, a subliniat că nu a fost notificat despre decizia de transfer, iar decizia de transfer în privința lui a fost emisă cu încălcarea condițiilor de formă

și de procedură, consemnând că nu a participat la procedura administrativă, prin urmare decizia de transfer fiind ilegală și abuzivă.

Conform îndreptării de transfer nr. 2 din 22 august 2019, transferul său este pe termen de 6 luni, termen care a fost depășit cu mult.

Într-o altă ordine de idei, a enunțat că prin transferul respectiv, i-au fost cauzate frustrări și a fost afectat psihologic.

Suplimentar, a ținut să accentueze că dânsul are severe deficiențe de deplasare și condițiile de trai din XXXXX com. XXXXX sunt nesatisfăcătoare în comparație cu cele din locuința protejată nr. XX din mun. XXXXX.

La fel, în XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX lipsesc rampe, lucru care face îi dificilă deplasarea în afară, fiindu-i greu să urce la etajul doi pentru a comunica pe rețelele de socializare, iar rudele (care se află la sudul țării) nu pot să-l viziteze pe motiv că XXXXX în care se află este departe.

A conchis că locuința protejată nr. XX din mun. XXXXX str. XXXXX, unde anterior a locuit, este cu condiții bune de trai, adecvate stării lui fizice, dânsul fiind integrat în societate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 6, 10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, art. 4, 26, 52, 53 din Constituție, art. 44, 45, 69, 70, 85, 94, 95, 96, 97, 118, 120, 124, 126, 189, 193, 196, 203, 204, 206, 207, 208, 209, 211, 212, 218, 224 Cod administrativ și art. 2006 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea integrală a deciziei din 22 august 2019 al ședinței Grupului de lucru multisectorial privind transferul beneficiarului Ivan Stanev din XXXXX mun. XXXXX în XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX, obligarea Agenției Naționale Asistență Socială de a emite o nouă decizie de transfer al lui Ivan Stanev din XXXXX com. XXXXX r-nul XXXXX în locuința protejată din mun. XXXXX str. XXXXX sau în altă locuință protejată din mun. XXXXX, precum și repararea prejudiciului din contul Agenției Naționale Asistență Socială în beneficiul său în cuantum de 180 000 de lei.

La 19 februarie 2021, Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Liudmila Cecan a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat admiterea acțiunii, anularea integrală a deciziei adoptate prin procesul-verbal nr. 1 din 17 ianuarie 2020 al ședinței de lucru multisectorial privind examinarea solicitărilor de plasament ale adulților în instituțiile sociale rezidențiale cu profil psihoneurologic, gestionate de ANAS, privind prelungirea plasamentului lui Ivan Stanev în cadrul XXXXX r-nul XXXXX pentru o perioadă nedeterminată, emiterea unei noi decizii de transfer al lui Ivan Stanev din XXXXX r-nul XXXXX în locuința protejată din or. XXXXX str. XXXXX sau în altă locuință protejată din or. XXXXX, precum și repararea prejudiciului din contul Agenției Naționale Asistență Socială în beneficiul său în cuantum de 180 000 de lei.

Prin încheierea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă acțiunea lui Ivan Stanev împotriva Agenției Naționale Asistență Socială, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 180 000 de lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea.

La 9 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, Ivan Stanev și Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Liudmila Cegan au depus cereri de recurs împotriva încheierii din 24 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, solicitând admiterea acestora, anularea integrală a încheierii cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 22 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Liudmila Cegan a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 24 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 6 martie 2021, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 2 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse recursurile depuse de Ivan Stanev și Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Liudmila Cegan și menținută încheierea din 24 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin decizia din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ivan Stanev și menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că XXXXX din mun. XXXXX, este destinat copiilor până la vârsta de 18 ani. Totodată, la momentul emiterii deciziei de prelungire a plasamentului lui Ivan Stanev, conform procesului-verbal nr. 1 din 17 ianuarie 2020 al ședinței Grupului de lucru multisectorial privind examinarea solicitărilor de plasament ale adulților în instituțiile sociale rezidențiale cu profil psihoneurologic, gestionate de Agenția Națională Asistență Socială, reclamantul Ivan Stanev avea XX ani.

Corespunzător, instanțele de judecată ierarhic inferioare, bazându-se pe circumstanța respectivă, au concluzionat asupra legalității deciziei de transfer.

Au conchis instanțele de judecată că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru anularea deciziei din 17 ianuarie 2020, asta deoarece inițiativa transferului apelantului a aparținut XXXXX, iar reprezentanții ANAS în Grupul de lucru nu au pus la îndoială faptul aducerii la cunoștința apelantului a conținutului acestei solicitări, or, la acel moment apelantul era beneficiar al XXXXX și respectiv, orice intervenție se discuta la ședințele multidisciplinare, prin consultarea opiniei beneficiarului, comportamentului acestuia, etc.

La 5 mai 2022, Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a depus recurs motivat împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate, cu dispunerea rejudecării cauzei și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul față de soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

A reiterat că situația sa reprezintă cazul unui copil major inapt de muncă, care are dizabilități XXXXX și vizibile, acte ce confirmă acest lucru fiind prezentate în prima instanță, respectiv necesitând condiții de trai și de deplasare speciale, cu care deja era acomodat pe parcursul timpului petrecut în mun. XXXXX.

La fel, a obiectat că condițiile de trai de la XXXXX r-nul XXXXX sunt nesatisfăcătoare, iar pentru a nu-i încălca drepturile fundamentale consfințite în Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dânsul urmează a fi readus la condițiile de trai la care se obișnuise și care îi erau mai favorabile.

A invocat că potrivit concluziilor Raportului de monitorizare din 27 iunie 2019, XXXXX nu este acomodat pentru persoanele cu dizabilități XXXXX, iar beneficiarii care au probleme cu XXXXX cu dificultate urcă scările neadaptate spre spațiile locative, fapt constatat și în cazul reclamantului.

A mai specificat că potrivit medicului-șef și personalului medical, personalul angajat în serviciul medical la XXXXX este insuficient pentru numărul de rezidenți plasați, în acest context fiind neclară decizia ANAS de a permite transferul lui Ivan Stanev în instituția respectivă.

La 20 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat la adresa electronică a Agenției Naționale Asistență Socială copia cererii de recurs depuse de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, care a fost recepționată de către destinatar la data de 20 iulie 2022, potrivit extrasului de pe poșta electronică (f. d. 89-90 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că copia dispozitivului deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată la adresa electronică a lui Ivan Stanev și a reprezentantului său, avocatul Ludmila Bîrcă la data de 5 mai 2022, potrivit extrasului de pe poșta electronică (f. d. 70 vol. II).

Este cert și faptul că decizia motivată din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a lui Ivan Stanev și a

reprezentantului său, avocatul Ludmila Bîrcă la data de 8 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul anexat la actele cauzei (f. d. 72 vol. II).

Se mai constată că la 5 mai 2022, Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă a depus recurs motivat împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 73-85 vol. II).

Astfel, recursul depus de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă împotriva deciziei din 19 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea

cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Ivan Stanev, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu